

ת"פ 4079/12 - מדינת ישראל נגד ג' מ

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 15-12-4079 מדינת ישראל נ' מ
בפני כבוד השופט מרוב גרינברג
בענין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פאדי אסעד
נגד
ג' מ
ע"י ב"כ עו"ד רן שטרצ'ר ועו"ד איתן רוזין
הנאשם המאשימה

זכור דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות של סחיטה באזויים לפי סעיף 428 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), הדחה בחקירה - עבירה לפי סעיף 245 לחוק והטרדה במתוקן בזק - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשרות (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.

2. כמפורט בכתב האישום, ביום 15.10.15 נכנס הנאשם לבית מראחת בהוד השרון בו קנה בקביעות תרופות וטען בפני עצמו מר נ' ע, כי בקופהת כדורי ריטלון שרכש חסרים כדורים. הבעלים בדק את התלונה מול הרוקח א, כשהזה השיב שהדבר לא יתכן,icus הנאשם ודרש לקבל תרופה נוספת שלא מרשם. משסירב מר ע, יצא הנאשם את בית המראחת ושב כעבור זמן קצר, דרש לספק לו התרופה תוך שהוא מזיז ידו ומאיים שהוא יגמר לא טוב, אם לא יקבל. נידאל חשש מאויים, סיפק לו את התרופה. בהמשך שב, הנאשם ואיים על הרוקח מר ס', בהודעות מוקלטות ומסורונימ לפיהם אם לא ישלמו לו, ע והוא, סכום כסף שנייה את דעתו הוא יפגע בהםם, בני משפחותם ובפרנסתם.

3. במסגרת האישום השני נטען, כי בין הנאשם למטלון מר ל' קיימים סכסוך כספי ממושך. ביום 15.11.9.11. הגיש המטלון תלונה בתחנת משטרת כפר סבא, לפיה הנאשם סחט אותו ואת בני משפחתו באזויים. עוד באותו היום, משנודע דבר התלונה לנאשם וуд למעצרו ביום 15.11.17. אים הנאשם על המטלון באופנים שונים במטרה להניעו לחזור מטלונתו. כך התקשר לבית המטלון عشرות פעמים, ביום 15.11.12. כשהוא מודיע לכך שהמטלון נמצא בתחנת המשטרה, דרש ממנו לחזור מטלונתו ושלח לו מסרונים בעלי מסר דומה (ראו בהרחבה סעיף 3 לעובדות האישום השני).

4. הדיונים בתיק זה נדחו מעט לעת, בין היתר לצורך בירור מצבו הנפשי של הנאשם. ביום 17.5.5.7. הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום יתוקן והנאשם יורשע. עוד הוסכם שהצדדים יכולים במסגרת הטיעונים לעונש להפנות לחומרិי חקירה. במסגרת ההסדר הודיעה המאשימה שתעתור למאסר בגין מספר

חודשים ואילו ההגנה תבקש להסתפק במאסר החופף תקופת מעצרו. עוד יזכיר שהתקבלה חוות דעת ממוני מטעם עובדות השירות שמצויה את הנאשם בלתי כשר נוכח מצבו הפיזי והנפשי.

חוות דעת פסיכיאטרית

.5. מחוות הדעת שהוכנה בעניינו בסמוך למעצרו (7.12.15) עולה שמדובר בנאשם שעובדן כסובל מסכיזופרניה ומטופל רפואית בהתאם. שנה שעברה למעצרו הפסיכ הטייפול ופיתוח התמכרות לרופאות וחומרים מריצים. הנאשם נטל כמותות גדולות במינון יתר של טיפול ריטליון והשתמש קבוע בסמים. בין מסקנותיו מציין המומחה, שייתכן שמצוותו הנפשי הושפע מנטלית כמוות יתר של טיפול מריצה בשילוב עם סם קאנביס אך אין בכך כדי להשיליך עלCSIותו המהותית ולדין.

מסמך מסכם של הפסיכיאטר ד"ר לאופר המתפל בנאשם (מיום 26.10.17)

.6. ממכתב מטעם הפסיכיאטר המתפל בנאשם, ד"ר לאופר מהמרפאה הקהילתית לביריאות نفس בהרצליה (26.10.17), עולה שהנאשם אובדן כסובל מסכיזופרניה ומצב דכאוני המלווה בחרדות. מאז התחיל בהליך השיקומי, לפני כינה ומחזה, חל שיפור משמעותו בכל היבטי חייו. הנאשם מטופל, עובד והחל ביצירת קשר משמעותי עם ילדיו. הנאשם מתמיד בפגישות דו-שבועיות עימם, אחראי ומקייד ליטול תרופות. עוד מוסיף שבחצי השנה האחרונות חלה החרפה במצבו הפיזי כתוצאה ממחלה קrhoן לא מאוזנת (ראו גם ממכתב מאת פרופ' רן אורן מיום 21.2.17 המצין שהנאשם סובל סבל ניכר, לא מגיב למורפינים ואינו מסוגל לבצע פעילות יומיות בשל כאבי בטן עזים וכן מאות ד"ר תמר ישראלי מיום 5.7.17 באותו עניין). ד"ר לאופר מגדיר את התקדמותו כ"מעוררת השתאות" ובבהירות כי השבתו למאסר תפגע משמעותית בהליך שיקומו ותגרום לרגרסיה נוספת במצבו הבריאותי.

תמצית טיעוני הצדדים

.7. ב"כ המשימה, עו"ד אסעד, עמד על חומרת מעשי הנאשם שפועל בשני אירופאים שונים, כנגד מתלווננים אחרים, באופן אלים ומאיים במטרה להניעם ללא רפואי ובקירה אחר, לצורך חזרת המתלוון מהלוונה שהגיע כנגדו. עוד הבahir שהנאשם לא עבר כל הליך טיפול, אך עתר, נוכח מרכיבות מצבו, למאסר קצר בן 7 חודשים וענישה נלוות.

.8. ב"כ הנאשם, עו"ד רוזין, ביקש להסתכל על התנהלות הנאשם כפועל יוצא במצבו הנפשי והתמכרותוไหวותה עת וסביר שאין מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות אלימים. עוד טען שהנאשם מצוי בהליך שיקומי מזה שנה וחצי, מטופל רפואי, מצבו הנפשי יציב ונוכח משתמש בחומרים ממקרים. לעומת זאת, מצבו הפיזי של הנאשם מורכב ומהלך הקrhoן ממנו סובל מצויה בהליך החמרה. על כן ביקש שלא להחזירו למאסר

אלא להסתפק במאסר כמשך תקופת מעצרו.

9. בהמשך, המציא ב"כ הנאשם אסופה מסמכים בבית המשפט המלמדים, לדבריו, כי הנאשם מתמיד בפגישות שבועיות אצל פסיכיאטר וambil מוטיבציה רבה לשיקומו. עוד חזר על טעنته לפיה מעשי נוערו בהשפעת מצבו הרפואי בקשה והטלת עונשה של מאסר בפועל תגעה קשות בהליך שיקומו.

10. הנאשם עצמו הסביר שהיה בתקופת ביצוע המעשים ב"קריז". באשר לאיורו הראשון, טוען שקנה במקום תקופת ארוכה תרופות רבות ללא מרשם, פיתח התמכרות לכדורי ריטלין וכשרב הרוקח לתח לו תרופות נוספות היה במצב בלתיamazon ובלתי נשלט. עוד מוסיף שכנים מטופל וamazon, מגדל את ידיו ומתפרק באופן יציב. על כן מבקש להתחשב בו.

דין והכרעה- קביעת מתחם העונש ההולם

11. מעשיו של הנאשם קשים וגם בזמן שחלף לא היה כדי להקנות מחומרתם. מעשים מכוערים אלו פגעו פגיעה מוחשית וקשה בשלומם וביתרונם של המתלוננים ובלתיות חייהם. מעשי הדהחה בחקירה פגעו אף בערכיהם של שלטון החוק והסדר הציבורי. ההלכה הפסוקה אמרה את דברה בקול ברור ונחרץ באשר לכיעורן ומסוכנותן של עבירות אלו המתייחסות אימה וחושש על הנשחתים ובני משפחותיהם ומערערת שליותם וחייהם. יפים לעניינו דבריו של כב' השופט גורניס (כתוארו אז) העומד על חומרת מעשי הסחיטה באיזמים וצורך השעה לנקטו נגדן ביד קשה:
"

**על חומרתן של עבירות הסחיטה האינצורר להכיבור מילימ. חומרה זו מותבטatabot צאותיה נשלה
וביירות - השגתו רוחים קלים לשלא אידיון.
תורמת לטלת אימה הופחד דודCIDICH של חימס על קורבנותה העבריה ומשפחותיהם.
לכרי שלחה סוף, כי עבירות של סחיטה באיזם מיפה עבירות נתנו צות אשר קשה לחשוף ואותן בשלחן
שם של הקורבנות לפניו תרשויות החקוק) " ע"פ 10474/07 אבוחצירהן' מדינת ישראל)**

12. באשר לאישום הראשון, מצאתי ליתן משקל לניסיבות הקונקרטיות של האיורו והרקע לביצוע העבירה. כאמור בהמשך להסכם בין הצדדים, התייחסו הם בטיעוניהם לרקע לביצוע העבירות והוצגה לעינוי חקירת הרוקח המתلون. כעולה מהודעת הרוקח א ס (הodata מיום 15.11.28- מסומנת נ/2) בין השניים קיימת היכרות ממושכת וה הנאשם אכן רכש תרופות רבות בבית המrankhet בו עובד. עוד מצין שמדובר בא"ד מזוז עם התנהגות מוזרה" (שם, ש' 8) ועל כן "אינו מתיחס להודעות" (שם). הרוקח שב ומכך את הנאשם בהמשך כ"אדם לא רציוני" (ש' 37-38).

13. לטענת ההגנה, לפיה הנאשם הלעיט עצמו בחומרים ממקרים וסמי קאנבים והוא מצוי במצב התמכרווי שהשליך על מצבו הנפשי ניתן למצוא חיזוק גם במסקנות חוות הדעת הפסיכיאטרית שנערכה לו סמוך למועד ביצוע העבירות (נ/1).

14. מהמפורט לעיל עולה שהסיבות לביצוע העבירה (ראו סעיף 40ט(5) לחוק) נעות גם במצבו הנפשי המעורער אותה עת, אך ברி שהנאשם היה מודע למשעו, כשב ודרש בתוקף שיספקו לו תרופות ללא מרשם תוך שהוא מאיים, מטריד ומטייל אימה על המתלוננים.

15. באשר לאירוע האישום השני, לא ניתן להתעלם מחומרת מעשי הנאשם. זה, בצורה אינטנסיבית ומעוררת מושך, דרש מהמתלון לחזור בו מתלונתו במשטרה כנגדו. הנאשם לא היסס להמשיך בהתנהלותו זו גם בשעה שידע שהמתלון שוהה בתקנת המשטרה. אמנם האירועים התרחשו במועדים הסוכרים לאירוע האישום הראשון ומלמדים על מצבו הנפשי אותו עת ועדין אין בכך כדי להקנות מפגעותם הקשה במתלון, שלונו ושלוות נפשו. מעשי הנאשם נפסקו רק עקב מעצרו.

16. עיון בפסקה מלמד, שעל פי רב הוטלו על נאים בעבירות של סחיטה באוימים והדחה בחקירה, עונשי מאסר בפועל לא קכרים. כך בראע"פ 1729/07 **עתאונה נ' מדינת ישראל** (7.6.2007) נדון עניינו של נאשם שהורשע בסחיטה באמצעות איום ונדון ע"י בית משפט שלום ל-9 חודשים מאסר. בערעור על קולת העונש הוחמר עונש והועמד על שלוש שנים מאסר. הבקשה לרשומות ערעור נדחתה. עוד ראו ת"א) 22657-04-14 **מדינת ישראל נ' אל סייד**, נאשם באוים סחיטה של 10,000 ש"ח נדון ל-14 חודשים מאסר; עפ"ג (ת"א) 32310-07-12 **ניסים דודיאן נ' מדינת ישראל**, נאשם הורשע בשליחת מכתב אוימים לצורך סחיטה ונדון ל-9 חודשים מאסר בפועל; עפ"ג (ת"א) 41929-11-12 **מדינת ישראל נ' דוח-** הנאשם הורשע בסחיטה באמצעות איום הדורש מהמתלון לפצותו ונדון לעבודות שירות. בית המשפט החמיר עונשו והעמידו על שנת מאסר.

17. ב"כ המאשינה עתר בטיעוני לענישה הוגנת ומידתית בדמות מאסר קצר הנถอน ביטוי למצבו ונסיבותיו של הנאשם. ראוי לציין שאסופה המכתבים, הכוללת את מכתבו של ד"ר לאופר הומצאה בבית המשפט לאחר מועד הטיעונים לעונש.

נסיבות הקשורות לעושה העבירה

18. הנאשם יlid 1974, בעברו הרשותות ישנות, האחרונה משנת 2003 בעבירות על חוק התכנון והבנייה. מהתמונה שנפרשה לפני התרשמתי מנאשם שסובל מבעיות נפשיות ורפואיות, אך לצד זאת התנהלוינו באירועים בוגנים הורשע, מניפולטיבית, אלימה ופורצת גבולות. הנאשם נטל אחריות על מעשי והפנים את חומרתם.

19. בריגל היה מקום להחמיר עם הנאשם ולגורע עליו עונש מרתייע המעביר מסר חד וברור ביחס לחומרת מעשיו. בענייננו, לאחר שקלתי כלל השיקולים ועינתי במסמכי ההגנה, שוכנעתי שמאז ביצוע המעשים מצוי הנאשם בהליך שיקומי משמעותי הכלול התמדה בטיפול בעויתו הנפשיות והפיזיות, אייזן מצבו הנפשי, התייצבות בכל מישורי חייו והפחתה ניכרת ברמת הסיכון הנש�� ממנה. אכן בריגל היה מקום להסתיע בשירות המבחן לצורך בוחנת שאלת שיקומו, אלא שמלכתחילה התחוור שהתנהלוינו בתיק זה נבעה ממצב

נפשי והתמכרתי בלתי מאוזן ומחוות דעתו המפורטת של הרופא המתפל בו עולה בצורה חד משמעית, שהנאשם עשה כברת דרך רואיה לצין מАЗ שחררו מעוצר.

20. וכך אוסיף את ההחמרה במצבו הרפואי, כשלעצמה מהמסמכים הרפואיים שהגיש שהשיבו למאסר ממש עלולה לפגוע פגיעה ממשמעותית וקשה במצבו הבריאותי הירוד מילא.

21. עוד התחשבתי בחלוף הזמן, העדר הסטטוכיות נוספת, שיקום יחסיו עם ילדיו וגורשותו, מכתבו של י"ר המושב בו מתגורר לפיו הנאשם מתנהל באופן תקין ובערו שהינו ברובו ישן. יש לציין כי נוכח מצבו הרפואי הקשה נמצא לא כשיר לביצוע עבודות שירות.

22. בנסיבות אלו, מצאתי להסתפק בהטלת תקופת מאסר בת חודשים החופפת תקופת מעצרו לצד עונשה נלוית.

23. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל החופף לימי מעצרו בין המועדים 17.11.15-6.1.16.
- ב. 6 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של שנתיים מהיום עבירתו אלימות או עבירה אחרת בה הורשע.
- ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 45 ימי מאסר שישולם עד ליום 1.2.18.
- ד. פיצוי למתלוננים עת/7, עת/8 ו-עת/9, כל אחד בסך 1500 ₪ ששולם ב- 5 תשלום שווים ורצופים החל מיום 1.12.17. כל סכום שיופקד יזקף תחילת לטובת פיצוי המתלוננים.

ניתן לקוז לטובת תשלום הפיצוי והקנסות ערבות כספי בסך 2,000 ₪ שהופקד בתיק 4112-12-15.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלבד תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.